

பகுதி - 2

நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குதல்

- பிரிவு 1. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் வருவாய் ஆதாரங்கள்
- பிரிவு 2. நகர்ப்பகுதி உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்கள்
மாநகராட்சிகள்
- பிரிவு 3. நகராட்சிகள்
- பிரிவு 4. பேரூராட்சிகள்
- பிரிவு 5. ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்கள்
ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்
- பிரிவு 6. ஊராட்சிகள்
- பிரிவு 7. மாவட்டப் பஞ்சாயத்து
- பிரிவு 8. கடன் பணிகளும் பொறுப்புகளும்
- பிரிவு 9. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 73-வது மற்றும் 74-வது
திருத்தங்களின்கீழ் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதன்
விளைவாக, நிதியைப் பகிர்ந்தளித்தல்

பகுதி - 2

நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குதல்

பிரிவு 1

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் வருவாய் ஆதாரங்கள்

2.1.1. ஒரு கூட்டாட்சியமைப்பில், மூன்று வெவ்வேறு நிலைகளைச் சேர்ந்த அரசுகளுக்கிடையே வருவாய் ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு வழிகாட்டும் பொதுவான கோட்பாடு, ஒரு முற்றொப்புமைக் கோட்பாடே ஆகும். அதாவது, ஒரு வரி ஆதாரத்தின் மாறும் தன்மை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைவாகவும் வரி ஆதாரத்தின் மற்றும் உடைமைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வலுவாகவும் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த அளவில் உள்ள வரியினங்கள் குறைந்த நிலையில் உள்ள அரசுக்கு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். சரி நிகர்வு, திறமை ஆகிய அளவுகோல்கள் அடிப்படையில் மஸ்கிரேவ் அவர்கள் (1984) வருவாய்களை ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பாக பின்வரும் பொதுவான கோட்பாடுகளையும் கருத்துக்களையும் வழங்கினார்.

1. பொருளாதார நிலைப்பாட்டிற்கு உதவக்கூடிய வரிகள் மத்திய அரசிடம் இருக்க வேண்டும்.
2. படிப்படியான மறு பங்கீட்டு வரிகள் மத்திய அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.
3. வெவ்வேறு அதிகார வரம்புகளிடையே ஏறுமாறாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வரி ஆதாரங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுடையவை, மையமாக்கப்பட வேண்டும்.
4. மாறும் தன்மை கொண்ட உற்பத்திக் கூறுகள் குறித்த வரிகள் மத்திய அரசின் பொறுப்பில் இருப்பதே நலம்.
5. உறைவிடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரிகள், அதாவது நுகர்வோருக்கு பயன்பாட்டுப் பொருட்களை விற்பனை செய்தல் தொடர்பான வரிகள், அல்லது தீர்வைகள் விதிக்கும் அதிகாரம் மாநிலங்களிடம் இருப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.
6. முற்றிலும் மாறாத தன்மை கொண்ட உற்பத்திக் கூறுகள் குறித்த வரிகள் உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் இருப்பதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.
7. கீழ் நிலையைச் சார்ந்த அரசுகளின் வரிகள் நிலையானவையாக இருத்தல் வேண்டும்.
8. பயன்பாட்டு வரிகள், பயனீட்டாளர் வரிகள், அனைத்து நிலைகளிலும் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
9. நிதியாதார வரிகள், மதிப்பு சேர்க்கப்பட்ட வரிகள் (VAT) அரசுகளிடையே பகிர்ந்து கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

2.1.2. வெவ்வேறு அடுக்குமுறைகளின் கீழ்வரும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு , உள்ளூர் வரிகள் விதித்து வசூலிக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அதிகாரங்கள், பல்வேறு குழ்நிலைகளில் பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் அளிக்கப்பட்டவையாகும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்னரே, இந்த அதிகாரங்களை உள்ளாட்சி மன்றங்கள் பெற்றிருந்தன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், வரி விதிப்பு முறை முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, பல்வேறு நிலைகளில், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிகளுக்கு மிகக் குறைந்த அதிகாரங்களே அளிக்கப்பட்டன. நிதிகளும் குறைவாகவே ஒதுக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட, அதிகார மாற்றம் குறித்த ராயல் கமிஷன் (1906), இந்திய வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழு (1924) போன்ற பல்வேறு குழுக்களின் அறிக்கைகளிலிருந்து இவற்றை நம்மால் அறிய முடிகிறது. சுதந்திரத்திற்கு முன்னிருந்த நிலையே சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் அநேகமாகக் தொடர்கிறது. உள்ளூர் வரிவிதிப்பு, அதிகாரங்கள் குறித்து பல்வேறு குழுக்கள் / ஆணையங்களும் வெவ்வேறு விசாரணைக் கமிஷன்களும் அவ்வவ்வோடு, ஆய்வு செய்து மத்திய அரசுக்குப் பல பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளன. இந்தக் குழுக்களில் ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமானவை. உள்ளாட்சி நிதி விசாரணைக் குழு (1950), வரிவிதிப்பு விசாரணைக்குழு (1953-54), சந்தானம் குழு (1963) ஆகியவற்றையும் நகர்ப்பகுதி அமைப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் ஜக்ரியா குழுவையும் (1963) ஊரக மற்றும் நகர்ப்பகுதி உறவுக் குழுவையும் (1966) குறிப்பிடலாம்.

2.1.3. உள்ளாட்சி நிதி விசாரணைக்குழு (1950), மாநில மற்றும் மத்திய அரசுப் பட்டியல்களிலிருந்து 12 வரி இனங்களைத் தெரிவு செய்து, அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் நிகர வருவாய்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்தது.

2.1.4. உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு, வரி விதிப்பு அதிகார மாற்றம் செய்வதற்கான கோட்பாடு, வரி வீதங்களை நிர்ணயித்தல், வரி விதிப்பு, வசூல் மற்றும் வருவாயை பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய, வகையில் உள்ள வரிகளை தெளிவுபடக் குறிப்பிட வேண்டும். பல இன்றியமையாப் பணிகளை, உள்ளாட்சி மன்றங்களே, மேற்கொள்வதால், அந்த வகையிலான பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருத்தமான வகையில், இது அமைய வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்கள், உள்ளாட்சிப் பணிகளை சுமுகமாக நிறைவேற்றத்தக்கதாக அமைய வேண்டும்.

2.1.5. உள்ளூர் வரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பின்வரும் வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. (நகராட்சி நிதிநிலை குறித்த செயல்முறைக்குழுவின் அறிக்கைகளைக் காண்க)

1. வரி ஆதாரம் நிலைத்த தன்மையுடையதாகவும் வரிவீதங்களை மாற்ற, உள்ளாட்சி மன்ற அதிகாரிகளுக்கு சற்று சுதந்திரம் இருக்கின்ற விதத்தில் அதே சமயம் வரி ஆதாரம் மாறாத் தன்மை உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்.
2. வரிவரவு, உள்ளாட்சி மன்றத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்யப் போதுமானதாகவும், போதிய அளவு விரிவடையக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். (அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் செலவு அதிகரிப்பின் அந்த அளவுக்கேற்ப விரிவடைவதாக இருத்தல் வேண்டும்)
3. வரி வருவாய் நிலையானதாகவும், முன்னரே மதிப்பிடக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். வரி ஆதாரம், கழலும் ஏற்றத்தாழ்விற்கு இலக்காகாததாகவும் இருக்க வேண்டும்.

4. வரி விதிப்பு நியாயமான அளவிலேயே வளரும் தன்மை உள்ளது என்று வரி செலுத்துவோர் கருதத்தக்க வகையில் இருத்தல் வேண்டும்.
5. வரி திறம்படவும் வரி நிர்வாகச் செலவு குறைவானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பயனுடைய வகையில் நிருவகிக்க எளிதாக இருக்க வேண்டும்.
6. அப்பகுதியில் குடியிருக்காதவர்கள் மீது வரிச்சுமையை சுமத்துவது சாத்தியமாகக் கூடாது.
7. உள்ளாட்சி மன்றத்தைப் பொறுப்புடையதாகச் செய்யும் வகையில், வரி ஆதாரம் வெளிப்படையானதாக இருக்க வேண்டும்.

2.1.6. உள்ளாட்சி நிதி விசாரணைக்குழு (1950) அளித்த பல்வேறு பரிந்துரைகளில், சில வகையைச் சேர்ந்த நிதியாதாரங்கள், முற்றிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களால் அல்லது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்கென ஒதுக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கதும் அவசியமானது ஆகும் என்று கருத்துக்கள் தெரிவித்தது. இத்தகைய வரிகளை, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அல்லது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்காக மட்டுமே மேம்படுத்த அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மாநிலத்தின் வருவாய்க்காக இந்த வரிகள் எவையேனும் மாநில அரசால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தால், மாநில அரசு படிப்படியாக அதனை விடுத்து, இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்த வரிகளிலிருந்து பெற்ற வருமானத்தை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்களால் விதித்து வசூலிக்கப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை என்று வரிவிதிப்பு விசாரணைக்குழு (1953-54) பரிந்துரை செய்திருந்த இனங்களாவன:-

- (i) நிலங்கள், கட்டிடங்கள் மீதான வரிகள் (சொத்து / வீடு / காலி நில வரி)
- (ii) உள்ளாட்சி மன்ற அதிகாரப் பகுதியினுள் பயன்பாட்டிற்காக அல்லது விற்பனைக்காக சரக்குகளைக் கொண்டுவரும்போது விதிக்கப்படும் வரி (நகர்ப்பகுதி சுங்கவரி)
- (iii) இயந்திரத்தால் இயக்கப்படும் வாகனங்களைத் தவிர ஏனைய வாகனங்கள் மீதான வரிகள்
- (iv) கால்நடைகள், படகுகள் மீதான வரிகள்
- (v) தொழில்கள், வர்த்தகங்கள், வாழ்க்கைத் தொழில், வேலை மீதான வரி (தொழில் வரி)
- (vi) செய்தித்தாள்களில் வெளியிடப்படும் விளம்பரங்கள் அல்லாத விளம்பரங்களின் மீதான வரிகள்

மேற்சொன்ன பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவை, முந்தைய பத்திகளில் கட்டிக்காட்டப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்ற நிதி பொதுக் கோட்பாடுகளை ஒட்டியே உள்ளன. மேலும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அரசு அளிக்கும் வரி ஒப்படைத் தொகைகளோடு, சில வகையான உதவி மானியங்களும் அளிக்கப்படலாமென வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழு கருத்துத் தெரிவித்திருந்தது;

அதன் விவரங்கள் குறித்து பொருத்தமான இடங்களில் விவாதிக்கப்படும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துராஜ் நிறுவனத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளுக்குப் போதுமான அளவில் நிதியாதாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும், அரசு கணிசமான உதவி அளிக்க வேண்டுமெனவும், பஞ்சாயத்து ராஜ் நிதி குறித்த சந்தானம் குழு கருதியது (1963). அதே நேரத்தில், உயர் நிலையிலிருந்து நிதியுதவியினை நம்பியிருக்க வேண்டியிருப்பதால், சுயாட்சி நிறுவனத்தின் கண்ணியமும், தன்னாட்சி உரிமையும் குறைவுபடக்கூடாது. இந்த நிறுவனங்களின் நிலையான தன்மைக்கும் வளர்ச்சிக்கும், முழுவதும் அவற்றின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட கணிசமான, பெருக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள் இருத்தல் வேண்டும். அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் மேம்படுத்தவும் அவற்றுக்கு அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும்.

2.1.7. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் உண்மையான தேவைகளைச் சரிவர மதிப்பீடு செய்யாமல், அவற்றின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு சில பரிந்துரைகள் செய்வதனால் பயனொன்றும் இல்லை என்று உள்ளாட்சி அமைச்சர்களின் குழு (1963) அதன் அறிக்கையில் தெரிவித்தது. ஆகவே, குறைந்தளவு அடிப்படைப் பணிகள் வகையிலான ஒட்டு மொத்தத் தேவையை மதிப்பீடு செய்து, இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களுக்கும், தேவைகளுக்கும் இடையே உள்ள பற்றாக்குறையினை ஈடுசெய்ய உரிய நிதி ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று இக்குழு பரிந்துரை செய்தது. பல்வேறு கமிஷன்களும் குழுக்களும் அளித்த பரிந்துரைகளுக்கிணங்க, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் கட்டாயப் பணிகளையும், விருப்புரிமை அடிப்படையிலான பணிகளையும் நிறைவேற்ற அவற்றிற்கு போதிய நிதியுதவி அளிக்கப்பட வேண்டுமென கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. எனினும், பல்வேறு ஊராட்சி மன்றங்களின் தேவைகளையும், பணியளவுகளையும் மதிப்பிடுவதிலும் பல்வேறு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வளர்ச்சி அளவுகளை மதிப்பிடுவதிலும் நிதியுதவி அளிக்கும் நோக்கத்திற்காக அவற்றை அளவிட்டு, பல்வேறு வகைகளாக வகைப்படுத்துவதிலும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் உள்ளன. இதனால், நிதியுதவியளிப்பதற்குத் தற்காலிக முறைகளே பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன.

2.1.8. மூன்றடுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளும் ஒரே சீரான மூன்று வகை நகர்ப்பகுதி உள்ளாட்சி மன்றங்களும் இருக்க வேண்டுமெனவும், அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கூடுதல் பணிகள் வழங்க வேண்டுமெனவும், தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டம் (73, 74 ஆவது திருத்தம்) கூறுகிறது. இவற்றுக்கேற்ப, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கூடுதல் நிதிப் பொறுப்புகள் ஏற்படும்; இந்நிதிப் பொறுப்புகளை மத்திய மாநில அரசுகள்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்திய அரசியலமைப்பு (73 ஆம் திருத்தம்) சட்டத்தின் 243-ஐ ஆம் பிரிவின் கீழ் (1992) தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளவாறு உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதிகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய ஒரு மாநில நிதி ஆணையம் அவசியமானது. மேலும், மத்திய நிதி ஆணையம் பரிந்துரைகளை அளிப்பதற்கு முன்னதாக மாநில நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள், அளிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அப்போதுதான், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேவைகள் குறித்து, மத்திய நிதி ஆணையம் பரிசீலிக்க முடியும்.

2.1.9. அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மாவட்ட திட்டக் குழுக்களும் பெரு நகரக் குழுக்களும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு திட்டங்களை தொகுக்கும் சட்டப்படிக்கான பொறுப்பை ஏற்கின்றன. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் ஒவ்வொரு அடுக்குக்கும் தற்போது ஒதுக்கப்படும் பல்வேறு பணிகளுக்குப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களை ஒதுக்க வேண்டும். அதிகாரத்தை மாற்றுவதால் அல்லது நிதிகளை மாற்றுவதால் மட்டுமே அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தின் நோக்கம் நிறைவேறி விடாது. நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கும், அரசின் வெவ்வேறு நிலைகளிலிருந்து நிதியுதவியினைப் பெறுவதற்கும் பரிந்துரை செய்யும்போது, பணிகள், நிதி, பணியாளர்கள் ஆகிய அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு அணுகுமுறையினைப் பின்பற்றுவது அவசியமாகிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்களைப் பொதுவாக நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் தொகுக்கலாம். அவையாவன:-

1. சொந்த நிதி ஆதாரங்கள்;
2. ஒப்படை செய்யப்பட்ட / பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வருவாய்
3. மானியங்கள்; மற்றும்
4. கடன்கள்

2.1.10. சொந்த நிதியாதாரங்கள் என்பதில், முக்கியமாக சொந்த வரிகள், கட்டணங்கள், வரியல்லாத ஏனைய வருவாய் ஆகியவை அடங்கும். சொந்த வரிகள் என்பதில் அனைத்து உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும் பொதுவாக விதிக்கப்படும் சொத்து / வீட்டு வரி, தொழில் வரி, வாகன வரி, வேளாண்மை நிலம் மீதான வரி, யாத்திரீகர் வரி, கால்நடைகள் மீதான வரி ஆகியன அடங்கும். தமிழ்நாட்டில், சென்னை மாநகராட்சியில் மட்டும், மேலும் சில வரிகள், அதாவது, நிறுவனங்கள் வரி வெட்டு மரவரி, விளம்பர வரி ஆகியன கூடுதலாக விதிக்கப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் நகராட்சிகள் விளம்பர வரி விதிக்கின்றன.

2.1.11. தற்போது ஒப்படை வருவாய் என்பது இரு பாகங்களைக் கொண்டது. (1) மாநில அரசு விதித்து வசூலித்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கும் வரிகள் (2) மாநில அரசு விதித்து, வசூல் செய்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் வரிகள்.

2.1.12. மானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், உதவி மானியத்திற்கு என்று திட்டவட்டமான முறை எதுவுமில்லை; வரிவிதிப்பு விசாரணைக் குழு (1953-54) தெரிவித்தவாறு பணியாளரைமேம்படுத்தும் தனி நபர் மானியம் போன்று பொது நோக்கு மானியம் எதுவுமில்லை. வரிவிதிப்பு முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கான அல்லது பணிகளைப் பராமரிக்கும் முயற்சிகளுக்கு இணையாக மானியம் வழங்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும், உதவி மானியம் விருப்புரிமை அடிப்படையில் வழங்கப்படுவதுடன் முன்கூட்டியே மதிப்பிட முடியாததாக உள்ளன. சில இனங்களைத் தவிர, உதவி மானியத்தைக் கட்டாயமானதாகச் செய்வதற்கு சட்டத்தில் திட்டவட்டமான விதித்துறை எதுவுமில்லை. கடன்பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்குரிய தகுதிக்கு உட்பட்டு அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதியுடன் கடன்கள் பெறப்படுகின்றன.

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தற்போதைய நிதியாதாரங்களும் பொதுத் தன்மை வாய்ந்த வரிகளும்

2.1.13. தமிழ்நாட்டில், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான நிதி ஆதாரங்கள், வெவ்வேறு அடுக்குமுறையைச் சேர்ந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களால் பல்வேறு வழிகளிலிருந்து, அதாவது (கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு) வெவ்வேறு அடுக்குமுறையைச் சேர்ந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களால், வரிகள், வரியல்லாத வருவாய் ஒப்படை செய்யப்படும் வருவாய்கள், மானியங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து திரட்டப்படுகின்றன:-

1. மாநகராட்சி

சொந்த வரிகள்	ஒப்படை செய்யப்படும் வருவாய்கள்	மானியங்கள்	ஏனைய வருவாய்கள்
<ol style="list-style-type: none"> 1. சொத்து வரி 2. காலநிலை வரி 3. தொழில் வரி 4. வாகன வரி 5. கால்நடைவரி 6. வெட்டுமர வரி 7. நிறுவனத்தின் மீதான வரி 8. விளம்பர வரி <p>(சென்னை மாநகராட்சிக்கு மட்டும் பொருந்தும்)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. கேளிக்கை வரி 2. முத்திரைத்தாள் தீர்வை மேல்வரி 3. விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி 4. சிறுகனிமங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் 	<p>-----</p> <p>மத்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்கும் சிறப்புத் திட்டங்கள்</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. வரியல்லாத வருவாய் அடாவது - கடைகள், பேருந்து நிலையங்கள், விருந்தினர் மாளிகை முதலிய சொத்துக்களிலிருந்து கிடைப்பவை. 2. அபாயகரமான மற்றும் அருவருக்கத்தக்க வர்த்தகத்தின் மேலான உரிமக் கட்டணம் 3. கட்டிட ஒழுங்கு முறை விதியின் பேரிலான உரிமக் கட்டணம் 4. பயனீட்டாளர் கட்டணம் 5. பல்வகை வருவாய்கள்

2. நகராட்சிகள்

மாநகராட்சிகளில் உள்ளதைப் போன்று இனங்கள் 1 முதல் 5 வரை	மேற்கூறியவை	தற்காலிக அடிப்படையில், குறிப்பிட்ட மகப்பேறு போன்ற ஏனைய பணிகளுக்கான மானியங்கள்	மேற்கூறியவை

3. பேரூராட்சிகள்

மாநகராட்சிகளில் உள்ளதைப் போன்று இனங்கள் 1 முதல் 5 வரை	மேற்கூறியவை	மேற்கூறியவை
<ol style="list-style-type: none"> 1. வீட்டுவரி 2. தொழில் வரி 3. வாகன வரி 4. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்குரிய வேளாண்மை நிலத்தின் பேரிலான வரி 	<ol style="list-style-type: none"> 1. சாலை பராமரிப்பு, மேம்பாட்டு மானியம் 2. விளக்கு வசதி மானியம் (இரண்டும் தற்காலிக அடிப்படையிலானவை) 3. மற்ற முகவரமைப்பு பணிகளுக்கான மானியம் 	<ol style="list-style-type: none"> 1. சாலை பராமரிப்பு, மேம்பாட்டு மானியம் 2. விளக்கு வசதி மானியம் (இரண்டும் தற்காலிக அடிப்படையிலானவை) 3. மற்ற முகவரமைப்பு பணிகளுக்கான மானியம்

சொந்த வரிகள்	ஒப்படை செய்யப்படும் வருவாய்கள்	மானியங்கள்	ஏனைய வருவாய்கள்
4. ஊராட்சிகள்			
பேரூராட்சிகளில் கண்டபடி	<ol style="list-style-type: none"> 1. உள்ளூர் செஸ்வரி 2. கேளிக்கை வரி 3. முத்திரைத்தாள் தீர்வை மேல்வரி 4. விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி 5. சிறுகனிமங்கள் 	<ol style="list-style-type: none"> 1. வீட்டு வரி இணைமானியம் (சட்டப்படிக்கான) 2. குடிநீர் வழங்கல் மானியம் 3. விளக்கு வசதி மானியம் 4. விருப்புரிமை மானியம் 5. ஊரக வளர்ச்சி திட்ட மானியம் 	பேரூராட்சிகளில் கண்டபடி
5. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்			
நிலவரியின் மேல் உள்ளூர் செஸ்மேல்வரி	<ol style="list-style-type: none"> 1. உள்ளூர் செஸ்வரி 2. கேளிக்கை வரி 	<ol style="list-style-type: none"> 1. உள்ளூர் செஸ்மேல்வரி இணை மானியம் 2. உள்ளூர் சாலைகள் மானியம் 3. மருந்தகம், மகப்பேறு நிலையங்கள், சிறுபாசனம் போன்ற ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளுக்கான விருப்புரிமை மானியங்கள் (அனைத்தும் தற்காலிக அடிப்படையிலானது) 4. முகவரமைப்புப் பணி மானியங்கள் 	சொத்துக்களி லிருந்து கிடைக்கும் வருமானமும் பல்வகை வருவாய்களும்
6. மாவட்ட பஞ்சாயத்துக்கள்			
(இதுவரை குறிப்பிடப்படவில்லை)			

2.1.14. சொத்து வரி, தொழில் வரி, வர்த்தக வரி, தொழில்வரி, வாகன வரி போன்ற வரிகள் நகர்ப்பகுதி மற்றும் எல்லா உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் பொதுவாக இருப்பதை மேற்சொன்னவற்றிலிருந்து காணமுடிகிறது. வரியல்லாத வருவாய் இனங்களைப் பொறுத்தவரையில், பெரும்பாலும் அனைத்து இனங்களும் அதாவது, தண்ணீர் தீர்வை போன்ற பயனீட்டாளர் கட்டணங்கள், அபாயகரமான, அருவருக்கத்தக்கத் தொழில்கள் குறித்த உரிமக் கட்டணங்கள், கட்டிட உரிமக் கட்டணங்கள், சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம், ஆதாயம் தரத்தக்க தொழில்கள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் ஆகியவை, அனைத்து உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் பொதுவானவையாக இருக்கின்றன. இடைப்பட்ட பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளை அதாவது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் (சமிதிக்கள்) பொறுத்தவரையில் மட்டுமே, வரி மற்றும் வரியல்லாத வருவாய் அமைப்பு முறையில் வெளிப்படையான வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

2.1.15. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்ட அளவிலான அடுக்குமுறை அதாவது, மாவட்ட பஞ்சாயத்து புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களோ ஏனைய நிதிவாயில்கள் தொடர்பான அதிகாரங்களோ இதுவரை வரையறுக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று, மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றில் உள்ளடங்கிய பகுதிகள், செயல்பாட்டு அளவு ஆகியவை வேறுபட்ட போதிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட பணிகள் பெரும்பாலும் பொதுவாகவே உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாவட்ட பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், கட்டாய மற்றும் விருப்புரிமை அடிப்படையிலான பணிகள், ஏனைய உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பணிகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், முக்கியமாக வளர்ச்சிப் பணிகளை அதாவது, முகவரமைப்புப் பணிகளை கண்காணிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை ஆகும். ஊராட்சிகளைப் பொறுத்தவரை, ஊராட்சி சாலைகளைப் பராமரித்தல், துப்புரவு வசதி செய்து கொடுத்தல், குப்பைகளை அகற்றுதல், தெரு விளக்கு, குடிநீர் வழங்கல் போன்ற குடிமைப்பணிகளில் குறைவான பொறுப்புகளே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தல் தொடக்கக் கல்வி வசதியளித்தல், கிராமங்களை இணைக்கும் சாலைகளைப் பராமரித்தல் போன்ற முக்கியப் பணிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கல்வி, உட்பட அனைத்துக் குடிமைப் பணிகளையும் நகர்ப்பகுதி உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தாமே கவனித்துக் கொள்கின்றன. ஊரக அமைப்பு முறையில், இப்பணிகள் பிரிக்கப்பட்டு கிராம அளவிலும், ஊராட்சி ஒன்றிய அளவிலும் உள்ள திறமையையும் அடிப்படை வசதிகளையும் பொறுத்து அடிமட்ட நிலையிலுள்ள ஊராட்சியிடமும் இடைப்பட்ட அமைப்பான ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமும், ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

2.1.16. பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை எவ்போதுமே ஊரக அமைப்பு முறையின்கீழ் இருந்து வந்துள்ளன. 74 ஆவது திருத்தத்திற்குப் பிறகுதான், அவை 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அவை, நகர்ப்பகுதி உள்ளாட்சி மன்றங்களின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளபோதிலும், அவற்றின் பெரும்பாலான இயல்புகள் இன்னும் ஊரகத்தன்மை வாய்ந்தவையாகவே இருக்கின்றன. அவை, இப்போதும் இடைக்கால ஏற்பாடாய் ஊராட்சிகளின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் தொடர்பாக, தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளையே பின்பற்றி வருகின்றன. உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பல்வேறு அடுக்கு முறைகளுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளைக் கருத்திற்கொண்டு, அவற்றின் நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கான வழிமுறைகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டுமாயின் இந்த விவரங்களைப் பிரிவுகளில் தெளிவு படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. நடைமுறை சார்ந்த அதிகார எல்லைகள் குறித்து பல்வேறு பிரிவுகளில் விவரித்துக் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட அதுபற்றி இங்கே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் கருத்திற் கொள்ளாமல்,

நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குவதற்குரிய எந்த ஒரு முயற்சியும் பயனற்றதாகவே முடியும். இந்த அம்சங்களையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு, நகர்ப்பகுதிகளிலும் ஊரகப்பகுதிகளிலும் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வெவ்வேறு வாய்ப்புகள், அடுத்துவரும் பிரிவுகளில் விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால், ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் நிதி ஆதாரங்களின் ஒட்டு மொத்த நிலையினை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். வரி விதிப்பு, வரி மதிப்பீடு, வசூல், வருவாயை ஒதுக்கீடு செய்தல் குறித்த கோட்பாடுகள் ஒரே தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற வகைகளிலெல்லாம், அவை, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட அடுக்கு முறை கீழ் (மாநகராட்சி) விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய உள்ளாட்சி மன்ற அடுக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், தெள்ளத் தெளிவான மாற்றங்கள் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்ற அடுக்குகளின் தலைப்பின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.